

fordi Rusland har bevaret kapaciteten til at producere nye sprænghoveder, hvilket USA ikke har gjort, og det vil sige, at bevarer man ikke nogen, står man altså uden kapaciteten, hvis verdenshistorien skulle vende sig i en ulykkelig retning.

Kl. 16.50

Derfor er svaret på, hvorfor der ikke er destrueret så meget, som hr. Villy Søvndal gerne ville, altså, at man ikke i USA har bevaret kapaciteten til at producere dem i modsætning til i Rusland.

Den nye atomvåbenstrategi er heller ikke helt, som hr. Villy Søvndal fremstillede den. Hvis man tager Nuclear Posture Review, så tænkes de tre nukleare ben fra den kolde krigs tid, land-, sø- og luftbaserede systemer, afløst af en ny tredeling bestående af offensive systemer, der både er nukleare og ikkenukleare, og af responsiv infrastruktur, som er et ord, der dækker over en forbedret evne til hurtig omstilling og udvikling som reaktion på et ændret fremtidigt trusselsbillede.

Nuclear Posture Review vurderer i sin artikel, at USA i fremtiden vil være mindre afhængig af atomvåben, det stik modsatte af, hvad hr. Søvndal sagde. Det er jo derfor, at reviewet anbefaler præcis den reduktion af nukleare sprænghoveder ned til de der 1.700-2.200, som nu er aftalt med Putin.

Realiteten med det ændrede trusselsbillede og USA's intention om også at imødegå truslen fra atomvåben med konventionelle våben betyder, at tærsklen faktisk er hævet, når man taler om, hvornår man indsætter atomvåben, og derfor er der ikke med baggrund i den artikel belæg for at hævde, at sandsynligheden for anvendelse af atomvåben mod en række navngivne lande er steget. Det er meget vigtigt, at man nu laver meget fleksible svarmuligheder, at man altså ikke agter at skyde gråspurve med kanoner.

Så vil jeg gå videre og sige til hr. Lykketoft, som ønsker EU-forbeholdet væk, at det gør vi jo også. Det vil vise sig, når ESDP kommer til at udvikle sig, at det er i vejen for vores humanitære indsats, for vores forsøg på at være krisestyrer og krigsforebyggende ved at sætte militær ind. Vi vil komme til at se det den dag, der opstår den enighed mellem EU og NATO, som vi håber på, dvs. mellem Grækenland og Tyrkiet. Når de to er blevet enige i den diskussion, der foregår mellem dem, vil EU overtage den militære forpligtelse i Makedonien i forbindelse med Amber Fox.

Da vi i forvejen jo meget gerne vil være i Makedonien for at hjælpe Makedonien med den demokratiske kurs, der skal fortsætte og skabe Makedoniens udvikling og være med til at præge Balkan fredeligt, er det selvfølgelig pinligt, at Danmark må trække sig tilbage. Vi kan være med i civile krisestyringsoperationer, vi kan være med i politimissioner, som vi er, og hvor vi bliver styret af chefen i Bosnien, men vi må altså trække os ud, lige så snart de kommer ind med tornyster. Det vil selvfølgelig være mere pinligt for Danmark, end det vil være for Europa, som jo så sætter andre ind.

Jeg er også enig med hr. Mogens Lykketoft i, at NATO skal fastholde størst muligt interessefællesskab mellem USA og Europa og skal være, som hr. Sjursen var inde på, det forum, hvor vi tager de store sikkerhedspolitiske diskussioner med hinanden. Det har vi jo rent faktisk også gjort, for vi har jo gennem diskussionerne inde i NATO pludselig udviklet det, som nu bliver til NATO-Rusland-Traktaten, som vi skal underskrive i morgen i Rom. Dermed vil NATO jo også være med til at forhindre spredning af atomvåben.

En af de ting, vi præcis skal have ind i den nye NATO-Rusland, som vi altså underskriver i morgen, er jo just kampen mod spredning af atomvåben. Det er et af de emner, som den nye NATO-Rusland skal beskæftige sig med.

For dem, som ikke kommer med i efteråret, er det fuldstændig rigtigt, som hr. Jann Sjursen er inde på, at der skal perspektivet i Partnerskab for Fred fastholdes og udbygges. Det er vigtigt, at der nu ikke pludselig opstår et område i Europa, som siger, at de altså ikke er med i fællesskabet, ikke kommer med i fællesskabet og så må søge andre alliancekonstruktioner.

Det er det gode ved det her, at i stedet for at opdele Europa i tre dele, som det ville være sket, hvis ikke man udviklede NATO, så er der altså Rusland og Vesteuropa, og de har nu oven i købet i morgen indgået en ny samarbejdsaftale inden for NATO, og så skal der altså ikke være nogen, der falder uden for sikkerhedssystemet i Europa, og de skal med, når tiden byder sig for deres vedkommende. Derfor skal vi fastholde Partnerskab for Fred.

Kl. 16.55

Jeg forstår ikke helt, at fru Pernille Rosenkrantz-Theil ikke bryder sig om mit billede med undergrundsbanen, at vi ikke ved, hvor fjenden er. Når der er terrorisme, ved man ikke, hvor fjenden er. Den nye krig er, som jeg sagde i min